

ΟΜΗΡΕΥΣ ΓΥΟΣ

(*Από το βιβλίο της μητέρας)

Στὸ τέσσερα παῖδι, περισσευόμενος ἐγώ,
ἀπρόκλητος, ὁ πέμπτος, νῆμαι, φάνω
μέρα τῆ μέρα μετριόφρονα ξεφτῶ,
ὄν λῆμα, κήληνηκε λειδῶν, κέβομαι, τὸ χάνω.

* Π μῆνιὰ γάλαε τῆ φτεροῦγα τοῦ κουλιού
τ' ἀγάλαε: αὐτὸ τῆς ἑξαετα μονάχα,
κι' αὐτῆ τὸ κίστεφε, πῶς τῆς ἀρέσει τίχα,
μονάχα, τοῦτο, ἡ φτεροῦγα τοῦ κουλιού.

αὐτὸς γιορταστικὸς ὀρκιζόταν τὸ τραπέζι
ποτὲ δὲ θάθελε νὰ φάει ἄλο κομμάτι
τῆ βλεπω ἐμπρὸς μου, ἡ μορφή της τρομοκαίξει
τρέξει ἡ φτεροῦγα ὀλοζώντιανη ἐκεῖ, νάτη.

Ποτὲς της δὲν κατέβασε, οὔτε μὴ ὀλοκλήρη ἀκουκί
τέλος ὁ θάνατος ἐκεῖνην καταπίνει
στὸ τελευταῖο της δεῖπνο μὴ ἰδέα δὲ μ' ἀφήνει
γυμνὲς φτεροῦγες οἱ ὄμοι της, δὲ φτερουγᾶνε κίε.

Μ. Μαργαρίτη
Ε. Πικροῦ